

ליקוטי אמרים לה

ובגבורתה כתולדתה בחלל השמאלי רק שבוש יצרו ומקדש עצמו. והייתם קדושים כלומר סופו להיות קדוש ומובדל באמת מהם"א ע"י שמקדשים אותו הרבה מלמעלה ומסייעים אותו לגרשה מלבו מעט מעט:

פרק כח ואפילו אם נופלים לו הרדורי תאוות ושאר מחשבות זרות בשעת

העבודה בתורה או בתפלה בכוונה אל ישית לב אליהן אלא יסיר דעתו מהן כרגע. וגם אל יהי שומע לעסוק בהעלאת המדות של המחשבה זרה כנודע כי לא נאמרו דברים ההם אלא לצדיקים שאין נופלים להם מחשבות זרות שלהם כ"א משל אחרים. אבל מי שנופל לו משלו מבחי' הרע שבלבו בחלל השמאלי איך יעלה למעלה ותוא עצמו מקישר לכמה: אך אעפ"כ אל יפול לבו בקרבו להיות מזה עצב גבוה בשעת העבודה שצריך להיות בשמחה רבה אלא אדרבה יתחזק יותר ויוסף אומץ בכל כחו בכוונת התפלה בתדוה ושמחה יתירה בשמו אל לבו כי נפילת המחשבה זרה היא מהקליפה שבחלל השמאלי העושה מלחמה בבינוני עם נפש אלהית שבו. ונודע דרך הגלמים וכן הנאבקים יחד כשאהר מתגבר אוי השני מתאמץ להתגבר ג"כ בכל מאמצי כחו. ולכן כשנפש האלהית מתאמצת ומתגברת להתפלל אוי גם הקליפה מתגברת כנגדה לבלבלה ולהפילה במחשב' זרה שלה ולא כמעות העולם שטועים להוביח מנפילת המחשבה זרה מכלל שאין תפלתם כלום שאילו תתפלל כראוי ונטן לא היו נופלים לו מחשבות זרות. והאמת היה בדבריהם

ליקוטי אמרים

כדבריהם אם היתה נפש ארת לבדה היא המתפללת והיא המחשבת ומהדרת המחשבות וחות. אבל באמת לאמיתו הן שתי נפשות הגלחמו' זו עם זו במוחו של אדם כל אחת הפצה ורצונה למשול בו ולהיות המוח ממלא מכנה לבדה. וכל הדדורי תורה ויראת שמים מגפש האלהית וכל מילי דעלמא מגפש הבהמית רק שהאלהית מלובשת בה. והוא כמשל אדם המתפלל בכונ' ועומד לנגדו עו'ג רשע ומשיח ומדבר עמו כרי לבלבלו שזאת עצתו בודאי שלא להשיב לו משוב ועד רע ולעשות עצמו כחדש לא ישמע ולקיים מה שבתו אל תען כסיל באולתו פן תשוה לו גם אתה כך אל ישיב מאומה ושם מענה ומענה נגד המחשבה זרה כי המתאבק עם מעול מתגוול ג"כ רק יעשה עצמו כלא יודע ולא שומע ההרהורי' שנפלו לו ויסירם מדעתו ויסוף אומץ בכת כוונתו ואם יקשה לו להסירם מדעתו מפני ששרדים דעתו מאד בחזקה אזי ישפיל נפשו לה' ויתתן לו ית' במחשבתו לרחם עליו ברחמיו המרובים כרחם אב על בנים הנמשכים ממנו וככה ירחם ה' על נפשו הנמשכת מאתו ית' להצילה ממים הודונים ולמעט יעשה כי חלק ה' ממש עמו :

פרק כט אך עוד אחת צריך לשית עצות בנפשו' הבינונים אשר לפעמים ועתים

רבים יש להם טמטום הלב שנעשה כאבן ולא יכול לפתוח לבו בשום אופן לעבודה שבלב זו תפלה. וגם לפעמים לא יוכל להלחם עם היצר לקדש עצמו במותר לו מפני כבדות שבלבו וזאת היא עצה היעוצה בזהר הקדוש דאמר רב מתיבתא בגן עדן אעא דלא סליק